

El Pensament Científic

D'Adresses

La instrucció que és la Veritat és un missatge de Déu a l'home. La Veritat és Déu o la Ment autorevelant-se. La Veritat és Déu Mateix. **La Veritat és el “JO SÓC” de cada individu.**

Ni que el nostre mètode de pensament científic faci l'individu bo de veure allò que ja és perfecte, no és el pensament ni l'acte de pensar el què ens fa perfectes. No! Saber la Veritat és la Veritat Mateixa, i és la perfecció. **Saber realment la Veritat és ser la Veritat.**

La perfecció i l'harmonia, la salut i el proveïment de l'individu no s'han de crear ni d'assolir per cap mètode de pensament. De cap manera! De mà del pensament científic ens adonem que ja som perfectes, una perfecció que abraça el bé, la salut, l'harmonia, el proveïment infinit, ara i aquí.

La instrucció que és la Veritat ensinistra la ment humana a esguardar les coses com haurien de ser vistes, com són realment. La Veritat és la nostra Vida, la nostra Ment.

El pensament científic ens fa bons de saber que la idea divina, o la cosa que és al cel és la mateixa cosa a l'abast a la terra. O sigui, la nostra perfecció, la nostra harmonia, la nostra salut, la nostra visió, la nostra oïda, el nostre proveïment que són realitats invisibles o al cel, són la mateixa perfecció, harmonia, salut, visió, oïda i proveïment que experimentem a la nostra existència terrenal. Aquestes realitats que existeixen a la Ment o cel s'expressen com les nostres experiències a la terra. Si aquestes realitats són al cel no s'han d'emmenar a l'existència humana o a la terra amb el pensament. **La terra és l'expressió del cel, i doncs, l'expressió del bé a l'existència humana és l'expressió de la realitat. Són una i la mateixa cosa.**

La Veritat impersonal, el “JO SÓC” de cada un de nosaltres diu, “No omplo el cel i la terra”? No sóc expressat tant a la terra com al cel? No són les expressions visibles de la Ment, i la Ment, una i la mateixa realitat? El que en diem les nostres experiències diàries tenen totes el seu origen al cel. La nostra salut, la nostra harmonia, felicitat i proveïment sojornen sempre en Déu, la nostra Ment, el nostre Ésser, i són discernides i expressades a la nostra vida diària. **No hi ha mal a la realitat que ho enclou tot,** perquè

“per Vós no són fosques les tenebres i la nit és tan clara com el dia.” (Salm 139: 12) (Les tenebres i la claror són el concepte humà de la realitat)

Tot el bé humà i el bé que és realitat són un i el mateix bé. El nostre concepte humà del bé s'apropa al bé únic en la mesura que capim el fet espiritual que el nostre bé humà és l'únic bé. “Fes-nos entendre que és així a la terra com es fa al cel.” (CiS 17: 2)

El pensament científic o saber la Veritat és l'experiència que el nostre enteniment veu com la salut delejada, la feina delejada. **L'home individual és la imatge que Déu o la Ment té de Si Mateix**, i és tan sencer, tan actiu, i tan joiós com Déu, la seva Ment. **Hem de pensar i d'actuar individualment, doncs, com si fóssim el què som.**